

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 657/2016
02.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адвоката М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 4244/10 од 03.11.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 10/16 од 07.04.2016. године, у седници већа одржаној 02.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адвоката М.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 4244/10 од 03.11.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 10/16 од 07.04.2016. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 4244/10 од 03.11.2015. године окривљени М.С. је оглашен кривим да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да суду на име судског паушала плати износ од 8.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 153.800,00 динара, све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 10/16 од 07.04.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.С., а пресуда

Основног суда у Сремској Митровици К 4244/10 од 03.11.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног М.С., адвокат М.Б., у смислу члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновну одлуку, или да обе побијане пресуде преиначи и окривљеног М.С. ослободи од оптужбе за предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела из члана 359. став 1. Кривичног законика, а за које дело је оглашен кривим побијаним пресудама, будући да недостаје противправност као основни елемент кривичног дела, јер чак и да је окривљени предметну робу присвојио поставља се питање чија је то роба и ко је у конкретном случају оштећен, односно да ли је било ко оштећен, имајући у виду да је предметна роба власништво увозника, а не Министарства за пољоприведу. С тим у вези бранилац истиче да нико од саслушаних оштећених током поступка није истакао имовинскоправни захтев, те како нема оштећених и имовинскоправног захтева, то нема ни противправности у радњама окривљеног, односно нема прибављене противправне имовинске користи, па самим тим ни предметног кривичног дела.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени М.С. оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, јер је у временском периоду од 08.10.2008. године до 13.01.2009. године, као службено лице пољопривредни инспектор за контролу квалитета пољопривредних и прехранбених производа у спољнотрговинском промету у подручној јединици за општину Сремска Митровица, у стању урачунљивости, при чему је био способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан својег дела и хтео његово извршење, прекорачио границе свог службеног овлашћења, тако што је узорке узете за супер анализу задржао за себе, иако је био у обавези да приликом узорковања робе ради лабораторијских испитивања узорке узете за супер анализу, преда увознику или шпедитеру, што је био дужан на основу дописа Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде од 08.11.2005. године и 28.07.2004. године, а што је утврђено приликом ненајављене контроле 13.01.2009. године од стране надлежног министарства којом приликом је у приватном аутомобилу окривљеног и сутрадан

у његовој кући пронађена и одузета предметна роба, те је тако присвајањем робе узете од увозника или шпедитера за супер анализу чија је укупна вредност на дан контроле 13.01.2009. године износила око 337.945,54 динара, прибавио за себе противправну имовинску корист у наведеном износу, иако је био свестан забрањености свог дела.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане правноснажне пресуде Основног суда у Сремској Митровици произилазе сва битна обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, односно произилази да је окривљени у критичном периоду као службено лице, односно пољопривредни инспектор за контролу квалитета пољопривредних и прехрамбених производа у спољнотрговинском промету прекорачио границе свог службеног овлашћења на тај начин што је узорке узете од увозника или шпедитера за супер анализу задржао за себе уместо да их врати увозницима или шпедитерима, а која роба – узорци су пронађени и од њега одузети и чија вредност робе је износила око 337.945,54 динара, а на који начин је прибавио противправну имовинску корист у вредности наведене робе.

Дакле, по оцени овог суда, неосновано бранилац у захтеву истиче да у конкретном случају радња окривљеног није противправна и да окривљени није прибавио противправну имовинску корист, будући да из изреке побијане првостепене пресуде јасно произилази да је окривљени узимао робу (прецизно означену у изреци) од увозника или шпедитера, и да исту њима није вратио већ је задржао за себе, а што му је била обавеза која је произилазила из дописа Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде од 08.11.2005. године и 28.07.2004. године, на који начин је окривљени прекорачио границе свог службеног овлашћења и поступао противправно прибавивши себи имовинску корист у вредности робе коју је узео од увозника или шпедитера за анализу и задржао за себе. По налажењу овог суда, неосновано се у захтеву указује да није јасно чију је робу окривљени задржао, будући да је у изреци пресуде јасно наведено да је окривљени робу (прецизно означену по називу, произвођачу и грамажи) узимао од увозника или шпедитера.

Из изнетих разлога, по оцени овога суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном другостепеном пресудом учињена повреда члана 451. ЗКП, будући да другостепени суд није испитао првостепену пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања исте, који су истакнути у жалби браниоца.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца због повреде закона из члана 451. ЗКП, то је

Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.